

nous impostos que vinguin a fer més negra la vida dels ex vilatans.

Nosaltres, sense prendre d'una manera absoluta posició en la gran controvèrsia, podem assegurar que la discutida distinció ja ens ha portat un dany irreparable.

I assegurem, amb tot convenciment i posant-nos la mà al cor, que el passat mercat fou tant poc concorregut gràcies a la malèfica influència d'aquesta important notícia, escampada per la riallera comarca vallesana.

Es el cas que pel nostres encontorns gent malèvola ha anat fent córrer noves cada dia més abracadabrants respecte nostra ciutat, d'ensà que aquesta llueix aquest títol.

Que si s'han asfaltat tots els carrers i els cavalls rellisquen; que si a l'entrada de la ciutat hi han urbanos que detenen als pagesos que no porten coll planxat; que si els carros han de tenir llantes de goma; que si no deixen renegar pels carrers nous ciutadans; que si en les millors botigues negritos embotonats de dalt a baix obren les portes als visitants... que si a can Tomàcat, en lloc de tripa i peu, serveixen consommés i ous a la turca. En fi, tantes i tantes calamitats es digueren, que l'honrada pagesia vallesana va decidir quedar-se a casa seva.

I heus-aquí com una honrosa distinció que tant ens enlaira als ulls dels demés

pobles, ha sigut motiu per a que fracassés el darrer mercat.

I penseu que un bon mercat, per als nostres botiguers, val més que cent laurea-das!...

XIXU

INGRATITUT

Amb gust publiquem aquest fragment de la nova producció dramàtica del nostre conveí, el metge don Hermenegild Carrera i Miró. Quina estrena tindrà lloc dissabte vinent al Centre Catòlic, a càrrec de distingides senyoretetes de Granollers

ESCENA I

Mercè i Montserrat, assegudes al vol de la taula, fent labor. La Montserrat canta alegrement.

MERCÉ.—Quina ditxa que tens, Montserrat, d'estar sempre tan alegre!

MONTSERRAT.—(Parant de cantar). Sí, noia, sí; què se'n treu de fer el ploricó?

MERCÉ.—Res, ja ho sé. Jo, abans, també ho estava tan com tu de contenta, però, fa una temporada que sembla que el dimoni s'hagi ajassat a casa nostra. Déu-ens-en-guard!

MONTSERRAT.—Verge Santa, no diguis pas aquests disbarats! (Pausa) I no has pogut esbrinar mai què ho pot fer això d'aquesta tristesa de la teva mare?

MERCÉ.—Cabòries!... Amoïnos!... Vetho-aquí. Quina sort, vosaltres, que sempre esteu de tan bon humor!

MONTSERRAT.—Sí, sí, a casa, ara com ara, només s'hi senten rialles. Per això em fa tanta pena a mí, també, el veure a la pobra senyora sempre amb aquesta rialleta tan freda i per força.

MERCÉ.—També et fa pena, oi?

MONTSERRAT.—Sí; molta, molta!... I tan com vos estimeu, Mercè!

MERCÉ.—Ai que n'ets de bona!... Quan me vaig errar, valga'm Déu, la primera vegada que et vaig conèixer!.. Encara em sembla que us veig, a tu i a la teva mare, mirant-vos el pis d'aquí al davant, abans de llogar-lo. Quan vareu entrar i ta mare va dir: «Estic decidida a quedar-me el pis; vaja, que serem veïns!», jo tot seguit vareig aguar-te, plena de curio-

FA FALTA UN VAILET

de 14 a 16 anys, per a treball fàcil
Guanyarà desseguida. Raó, Ricom 142 a,

APRENENT DE FORNER

Fa falta a can Josep Bellavista (Potafang)

sitat... Quina malícia que em tinc sempre que hi penso!.. Me va semblar, de bell antuvi, que no congeniaríem gaire, que era'ts eixuta, freda... com t'ho diré, poc sociable, fins antipàtica i tot... i ara, veus, tant i tant que t'estimo; tant, que per tu donaria totes les demés amigues...

MONTSERRAT.—(Emocionada). Gràcies, Mercè. Déu ha tingut a bé ajuntar-nos amb una amiatat que ja no s'esborrarà mai més.

MERCÉ.—(Exaltada). No, no!... Mai més! Mai més!

MONTSERRAT.—Ara, sols manca que retorni l'alegria a la pobra de la teva mare. Pobra donya Sumpta!.. Hi poguessim fer alguna cosa nosaltres!

MERCÉ.—Ai, no ho sé!... Mira si n'està de preocupada, que, tant com li agraden les modes, ahir, al dur-me la modista aquell vestit tan mono, sabs?, ni en va fer mica de cas. S'el va guaitar distretament, i em va dir que l'estrenés ben aviat perquè no l'hagués de dur tenyit de negre. Me vaig fer un tip de plorar!

MONTSERRAT.—Confia en Déu!.. Confia en la Verge Santa!.. No vos deixarà mai, no!

(Donya Sumpta, des del quarto de l'esquerra.) Mercè... Mercè..

MERCÉ.—Què vol mamà? (Se n'hi entra mentre la Montserrat queda fent labor.)

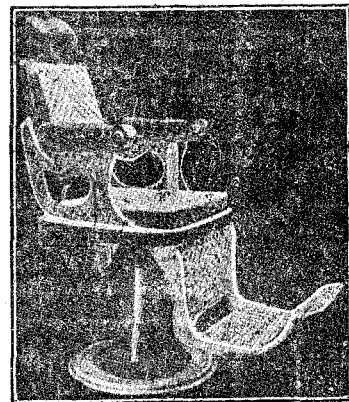
Impremta GARRELL. — Clavé, 25 : Granollers

SALÓ AMERICÀ

Barberia de F. Terricabras

Prim, 161 : Granollers

Comoditat : Luxe : Pulcritut

DIPÓSIT I VENDA

de

CORRETGES PER A TRANSMISIONS

de

CAIRO :: BALATA
i
PEL DE CAMELL

Tubos de goma per a conducció de tota classe de líquids

Vicenç Codina

Caputxins, 51 i 53 : Telèfon 41

ESPECIALITATS

Anís Faust

(El més antic i acreditat)

Cognac Parera

&

Géraldine

©

Anissats :: Vins :: Licors

Mario Altimiras

(Successor de l'antiga i acreditada casa Felip Parera)

D'acord amb la tendència a la baixa de les primeres matèries, aquesta casa ofereix continuament noves
REBAIXES DE PREUS EN ELS ARTICLES

DIPÓSIT DE

Xampanyes

(País i estrangers)

Vermouhts

&

Aixerops

©